

Формою здійснення розвитку науки є науковий дослід, що являє собою цілеспрямоване вивчення за допомогою наукових методів явищ і процесів, аналіз впливу на них різних факторів, а також вивчення взаємодії між явищами з метою отримання переконливо доведених і корисних для науки і практики рішень. Воно характеризується об'єктивністю, відтворюваністю, доказовістю і точністю.

Мета наукового дослідження – це всебічне, об'єктивне і ґрунтовне вивчення явищ, процесів, їх характеристик, зв'язків на підставі розроблених у науці принципів і методів пізнання, а також отримання корисних для діяльності людини результатів, упровадження їх у виробництво для підвищення його ефективності. [5]

Результати наукових досліджень тим кращі, чим вищий науковий рівень висновків, узагальнень, чим вища їх достовірність та ефективність.

Наукове дослідження повинно розглядатись у неперервному розвитку і ґрунтуватись на зв'язку теорії з практикою.

1. В. І. Гринчуцький *Економіка підприємства: Навчальний посібник* / Гринчуцький В.І., Карапетян Е.Т., Погріщук Б.В. – К.: Центр учбової літератури, 2010. – 304 с. 2. М. Т. Пащука *Інновації: Понятійно-термінологічний апарат, економічна сутність та шляхи стимулювання. Навчальний посібник* / Пащука М. Т., Шкільнюк О. М. – К.: Центр навчальної літератури, 2005. – 118 с. 3. О. С. Іванілов *Економіка підприємства* / Іванілов О. С. К.: Центр учбової літератури, 2009. – 728 с. 4. М. Т. Білуха *Методологія наукових досліджень: Підручник.* / Білуха М. Т. — К.: АБУ, 2002. — 480 с. 5. Г. С. Цехмістрова *Основи наукових досліджень : Навчальний посібник* / Цехмістрова Г.С. – Київ: Видавничий Дім “Слово”, 2003.- 240 с.

ШАНДРІВСЬКА О.Є.
Національний університет “Львівська політехніка”

МОДЕЛЬ УПРАВЛІННЯ СТРАТЕГІЧНИМ РОЗВИТКОМ ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

© О.Є. Шандрівська, 2012

Ускладнення економічних явищ (глобалізація та міжнародної інтеграція, загострення конкурентної боротьби, формування логістичних ланцюгів створення вартості тощо) вимагає переорієнтування діяльності підприємств на засади якісно нового напрямку економічного зростання з акцентуванням на підвищення ефективності функціонування підприємств та забезпечення стратегічного розвитку їх потенціалу. Це зумовлює об'єктивну необхідність розробки теоретичних підходів, методичних і практичних засад дослідження економічної суті потенціалу підприємств, ідентифікації його структури; створення системи управління стратегічним розвитком потенціалу підприємств як складової комплексної оцінки ефективності стратегічного управління суб'єктів господарювання. Зокрема, актуалізується дослідження проблем розроблення ефективного організаційного механізму та економічного механізму управління стратегічним розвитком потенціалу у діяльності суб'єктів господарювання з огляду на необхідність використання резервів та потенційних здатностей у конкурентному середовищі.

Переважає більшість дослідників трактує економічний потенціал у якості узагальнюючого показника, поєднуючи у ньому природні, виробничі, науково-технічні, соціально-культурні властивості економічної системи. Аналіз підходів до визначення поняття “потенціал” та його компонентів у науковій літературі [1-8], дозволив сформулювати власне бачення потенціалу підприємства як динамічно збалансованої системи ресурсів та компетенцій, ефективність використання яких визначає можливість підприємства створювати нову вартість для забезпечення його розвитку. Відповідно у поняття “стратегічний розвиток потенціалу підприємства” вкладаємо здатність до зростання його фактичних можливостей через реалізацію внутрішніх резервів розвитку та можливостей зовнішнього середовища, які б дозволили забезпечити реалізацію стратегічних цілей

розвитку підприємства з метою досягнення незалежності від зміни кон'юнктури ринку. Такий підхід дозволяє розглянути потенціал підприємства в аспекті його розмірів, структури, характеристик, рівня завантаження і ефективності відтворення у якості об'єкта управління. Під управлінням стратегічним розвитком потенціалу підприємства розуміється процес прийняття і здійснення управлінських рішень, спрямованих на оцінку і реалізацію можливостей вдосконалення потенціалу підприємства з метою створення нової вартості і забезпечення стратегічного розвитку підприємства. Незалежне співіснування в динамічному конкурентному середовищі та за необхідності забезпечення адаптації підприємств до діяльності в умовах змінного зовнішнього середовища вимагає розробки моделі стратегічного управління розвитком потенціалу підприємства з акцентуванням на вирішення проблем, що сприяють ефективній реалізації стратегічного процесу (рис.).

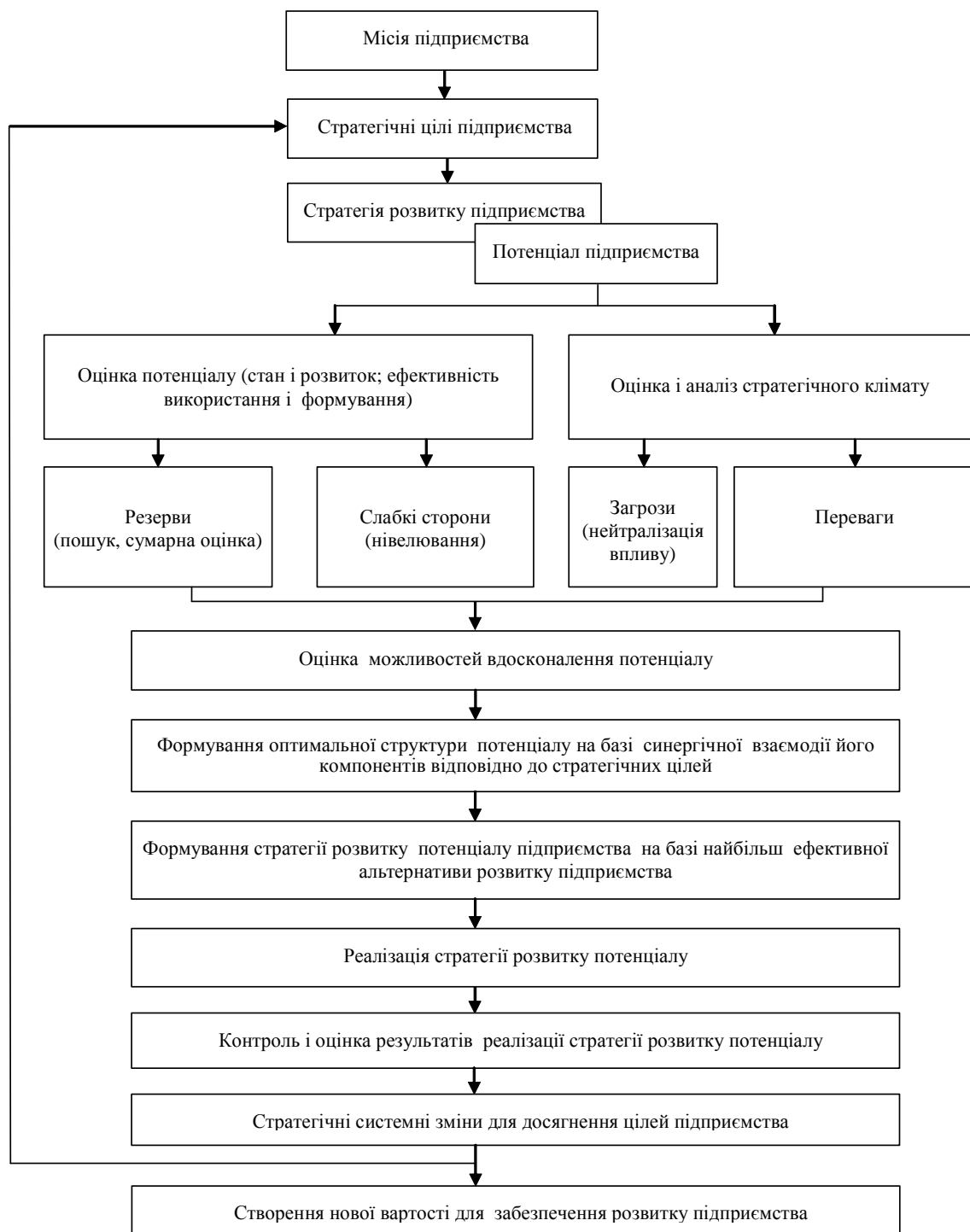

Рис. 1. Модель управління стратегічним розвитком потенціалу підприємства

Основною метою управління потенціалом підприємства є пошук шляхів вдосконалення потенціалу шляхом формуванню його оптимальної структури (за складом та співвідношенням компонентів на базі їх синергічної взаємодії) з метою його стратегічного розвитку та досягнення довгострокових цілей підприємства.

У подальшому необхідно розробити комплексний механізм оцінювання потенціалу підприємства та його розвитку та маркетингово-логістичне забезпечення розвитку потенціалу підприємства з огляду на необхідність реалізації стратегічних цілей підприємства.

1. Артюшок В. С. *Стратегічний розвиток виробничого потенціалу лісогосподарського підприємства*. – Автореф. дис. канд. екон. наук: 08.00.04/ – В.С. Артюшок; Європ. ун-т. — К., 2010. — 20 с. 2. Краснокутська Н.С. *Потенціал підприємства: формування та оцінка: навчальний посібник* / Н. С. Краснокутська. – К.: Центр навчальної літератури, 2005. – 352с. 3. Лапін Є.В. *Економічний потенціал підприємств промисловості: формування, оцінка, управління*. – Автореф. дис. докт. екон. наук: 08.07.01/ Є.В. Лапін; Нац. техн. ун-т “Харк. політехн. ін-т”. — Х., 2006. — 36 с. 4. Литюга Ю.В. *Інвестиційний потенціал підприємства: формування та розвиток (за матеріалами хімічних підприємств України)* – Автореф. дис. канд. екон. наук: 08.00.04 / Ю.В.Литюга; Держ. вищий навч.закл ад “Київський національний економічний ун-т ім. Вадима Гетьмана”. — К., 2009. 5. Маковоз О.С. *Оцінка економічного потенціалу підприємств роздрібної торгівлі*. – Автореф. дис. канд. екон. наук:08.00.04/ – О.С. Маковоз; Харк. держ. ун-т харчування та торгівлі. — Х., 2009. — 18 с. 6. Олексюк О.І *Управління потенціалом акціонерних товариств (на матеріалах підприємств цементної промисловості України)*. – Автореф. дис. канд. екон. наук: 08.06.01/ – О.І. Олексюк; Київ. нац. економ. ун-т. — К., 2001. — 20 с. 7. Страшинська Л.В. *Стратегічні засади розвитку ринку харчових продуктів в Україні: теорія, методологія та практика* – Автореф. дис. докт. екон. наук: 08.00.03/ — Л.В. Страшинська; Рада по вивч. продукт. сил України НАН України. — К., 2009. — 39 с. 8. Федонін О. С. *Потенціал підприємства: формування та оцінка: навч. метод. посіб. для сам-ного вивч.дисц./* О. С. Федонін, Рєпіна І. М., Олексюк О. І. – К.: КНЕУ, 2004. – 316с. 9. Толпежников Р. А. *Генезис понятия потенциал предприятия и определение его сущности* /Толпежников Р. А. – 81 pdf – Foxit Reader 2.2 – [81. pdf].

ШАРЧУК Т.В.

Рівненський інститут слов'язнознавства

АУТСОРСИНГ У СИСТЕМІ СЕРВІСУ

© Т. В. Шарчук, 2012

У великій торговельній мережі, де кількість магазинів обчислюється десятками й сотнями (причому вони розташовані по всій території України) кількість робочих місць ПК досягає декількох тисяч. Коли пріоритетне завдання – це розвиток бізнесу і відкриття нових магазинів, то зрозуміло, що в такій ситуації налагоджувати рутинний процес підтримки електронного обладнання для торгового підприємства означає змістити фокус. З іншого боку, якість підтримки електронного торгового обладнання для магазину є критичною. Простий вузла розрахунку в наслідок поломки реєстратора чи збоїв у програмі створює не просто незручності для торгового персоналу чи покупців, а зменшує пропускну здатність магазину і прямо впливає на зменшення доходів в результаті втрати клієнтів. У такій ситуації оптимальний вихід – це аутсорсинг. Застосування аутсорсингу як бізнес-моделі у системі сервісу електронного торговельного обладнання для вітчизняних підприємств є інноваційною технологією і потребує ретельного вивчення світового досвіду та пошуку шляхів впровадження із врахуванням специфіки розвитку українського ринку сервісних послуг.